

BISERICA ȘI ȘCOALA.

Foaie bisericească școlastică, literară și economică.

Apare odată în săptămână : **DUMINECA.**

PREȚUL ABONAMENTULUI. Pentru Austro-Ungaria : Pe un an 10 cor. — pe 1/2 an 5 cor. Pentru România și străinătate : Pe un an 14 fr. : pe jumătate an 7 fr.	PREȚUL INSERTIUNILOR : Pentru publicațiunile de trei ori ce conțin cam 150 cuvinte 6 cor.; până la 200 cuvinte 8 cor.; și mai sus 10 cor. v. a.	Correspondențele să se adreseze Redacțiunii „BISERICA ȘI ȘCOALA“ Ear banii de prenumerațiune la TIPOGRAFIA DIECESANĂ în ARAD.

Convorbiri

Intre un cercător și un incredințat.

Asupra ortodoxiei bisericei orientale.

De

FILARET

Mitropolitul Moscvei.

Convorbirea II.

Incredințatul: Ai zis că, consultând sentimentele și dispozițiunile inimii D-tale, nu știi cărei Biserice să aparții.

Cercătorul: Am mărturisit sincer îndoielile mele în această privință.

Incredințatul: Dar ai mărturisit între altele, că ești unit cu Biserica orientală prin tainele ce ai primit dela dînsa.

Cercătorul: Mai 'nainte de a se naște îndoielile mele, unirea credinciosului cu o Biserică prin sfintele taine, mi-se părea unirea cea mai tare.

Incredințatul: Oare îndoielile tale au avut tăria și puterea de a distruge sau de a anula o legătură sancționată și sfințită prin char?

Cercătorul: Când ne îndoim despre valoarea unei Biserice, ne îndoim negreșit și de valoarea tainelor ce ea administrează.

Incredințatul: Mi-se pare din contra, că în convincțiunea sfințeniei și a valorii sfintelor taine, ce primești dela biserică orientală, ai putut găsi convingerea sfintei uniri cu dînsa, — o convicțiune, ce ar fi trebuit să te păzească de îndoielile cari o atacă.

Cercătorul: Explică-te mai lămurit.

Incredințatul: Să luăm de exemplu botezul. Crezi că această taină ți-a fost administrată cum se cuvine?

Cercătorul: Nimica nu mă împiedică de a crede, căci taina botezului este bine administrată totdeauna, când se face în numele Tatălui și al Fiului și al sfântului Duh.

Incredințatul: Sfântul Apostol zice: *Câți în Cristos v'ați botezat în Cristos v'ați și îmbrăcat.* Nu s'a făcut tot așa și cu tine?

Cercătorul: Cred că prin charul lui Dumnezeu, astfel s'a petrecut la botezul meu, însă esaminând conștiința mea, nu pot zice că am păstrat nepătată această haină dnmnezească.

Incredințatul: Eartă-mi zelul meu, poate cam îndrăsneț, dacă profit de părerea D-tale pentru a te infrunta. Simți și mărturisești, că n'ai conservat charul botezului. Deci pierderea ce ai suferit și primejdia ce poate rezulta de aici sunt în tine însu-ți; prin urmare, tot tu trebuie să faci lupta mântuitoare. Dar, în loc să faci aceasta, tu te ridici prin îndoielile tale contra bisericei, ce ți'a dat acest char. Ai primit o coroană, ai pierdut-o; și acum rămâne tot tu să te silești a o regăsi; însă în loc de a face așa, tu te ocupi a cerceta dacă această coroană ți'a fost dată din mâna dreaptă, sau din mâna stîngă. Copilărească preocupățiune!

Cercătorul: Mă mustri, ca cum ai ști cu încredințare că eu numai cât cercetez biserică, și nu mă gândesc de loc la perfecționarea sufletului meu.

Incredințatul: Este cu neputință, în adevăr, să cunoasc ce se petrece în interiorul tău, ba încă câte-odată noi nu putem pătrunde mai adânc nici în propria noastră inimă. O putem face aceasta numai prin *cuvîntul lui Dumnezeu, care cunoaște și judecă gândurile și intențiunile inimii* (Ebrei 4, 12). Să ne punem așa dar înaintea tribunalului acestui judecător. Iisus Cristos zice: *Când voiește cine-va să facă voia lui Dumnezeu, va cunoaște din învățătura dacă ea este sau nu de la Dumnezeu* (Ioan 7, 17), Prin ur-

	Justa Regula- mentum a. 1770. Declarat. Rescriptum		Novitus introducitur proiectatur		După regula- mentul re- scriptului din 1770.		După proiectul nou.	
	fl.	cr.	fl.	cr.	fl.	cr.	fl.	cr.
5. Cuilibet Ecclesiastico, aut Sa- cerdoti, qui propter Parochum adcomitandum funus invitatus fuerit	—	7	2	—	—	7	2	—
6. Is qui festum Patroni familiae celebrare voluerit, pro bene- dictione coeti tritici et pla- centae solvet	—	10	2	—	—	10	2	—
7. Pro oratione et aspersione lu- strali in domo puerperae, Ditiores	—	17	1	—	—	17	1	—
Pauperiores	—	7	—	30	—	7	—	30
8. Pro una Missa	—	17	2	—	—	17	2	—
9. Pro precibus evolutis post mor- tem 40 diebus recitari solitis, seu Parastos	1	8	3	—	1	8	3	—
10. Pro annua recitatione matri- culae mortuorum seu annuis Exequis	1	12	3	30	1	12	3	30
11. Pro extrema unctione Singulo- praesenti sacerdoti	—	17	2	—	—	17	2	—
12. Pro lectione Evangelistae quot quis legi pro mortuo cupit, pro Singulo	1	—	3	—	1	—	3	—
13. Pro recitatione totius Psalterii	1	45	extra usum		1	45	d. tocmeală	
14. Pro oratione ad Deiparam pro sanis et aegris	—	7	—	30	—	7	—	30
15. Pro aqua benedicto festo 3 Re- gum, seu Theophaniae Domini ad Domos deferi solita	—	7	pendet a beneplacito		—	7	după plac	
16. Qui aquam in propria domo singulis totius anni dominicis benedici desiderat, pro toto anno seu pro 52. domina- rum benedictione solvet	4	15	extra usum		4	15	d. tocmeală	
17. Qui benedictionem hanc rari- us desiderat, pro singula be- nedictione	—	7	—	30	—	7	30	—
18. Protopresbytero pro Testimo- nialibus super trina promulga- tione occasione copulationis extraudatis	—	7	2	—	—	7	2	—
19. Pro integro Sarandar	10	—	12	—	10	—	12	—
20. Pro Parussia sponte in Mona- steriis, Parochiis, aut apud Episcopos constituenda, illi qui non sunt contribuentes	75	—	75	—	75	—	75	—
Contribuentes, vel confirma- rii, a Feldsebel descendendo	30	—	30	—	30	—	30	—
5. Fiecărui eclesiastic sau preot, care a fost chemat să impli- nească funcția unui paroch (se dă)	—	7	2	—	—	7	2	—
6. Cel-ce a celebrat la sărbăttoa- rea patronului familiei pentru binecuvântarea prăjiturilor de de grâu și a plăcintelor să i-se solvească	—	10	2	—	—	10	2	—
7. Pentru vorbire și stropirea cu apă în casă unde s'a născut baiat plătesc mai bogații	—	17	1	—	—	17	1	—
sărăcuții	—	7	—	30	—	7	—	30
8. Pentru o missă	—	17	2	—	—	17	2	—
9. Pentru rugăciuni zise după moarte la 40 de zile, adecă pentru „parastas“	1	8	3	—	1	8	3	—
10. Pentru cetirea la an a matri- culei morților (pomelnic)	1	12	3	30	1	12	3	30
11. Pentru maslu fiecărui preot de față	—	17	2	—	—	17	2	—
12. cetirea evangelistului, câte vrea omul, de fiecare evanghelie	1	—	3	—	1	—	3	—
13. Pentru cetirea întregului psaltir	1	45	d. tocmeală		1	45	d. tocmeală	
14. Pentru cuvântare la Deipara pentru sănătoși sau bolnavi	—	7	—	30	—	7	—	30
15. Pentru apa sfințită dela trei crai sau botezul Domnului ce se obicinuieste a fi dată acasă	—	7	după plac		—	7	după plac	
16. Cei ce doresc să aibe apă sfin- țită acasă în fiecare Duminecă, plătesc de tot pentru binecu- vântarea celor 52 Dumeneți	4	15	d. tocmeală		4	15	d. tocmeală	
17. Cel-ce dorește mai rar binecu- vântarea aceasta plătește pen- tru fiecare câte	—	7	30	—	—	7	30	—
18. Protopresbiterului pentru testi- moniile de căsătorii date după a treia promulgare	—	7	2	—	—	7	2	—
19. Pentru sărindarul întreg	10	—	12	—	10	—	12	—
20. Pentru parussie din mănăstiri, parochii sau cele făcute nain- tea episcopilor, cei-ce cari nu contribuiesc	75	—	75	—	75	—	75	—
Contribuenții sau ce se trag dela un Feldsebel	30	—	30	—	30	—	30	—

Acest regulament al venitelor preotești a fost astfel întocmit de către mitropolitul **Stefan Vladimirovici** din Carlovit, la anul 1810.

„La riul Vavilonului.“

(Urmare și fine).

După tâlcuirea acestui psalm fie care cu ușurință va putea găsi răspunsul la întrebarea, de ce se cântă tocmai în cele 3 Dumeneți mai înainte de postul sf. păresimi, precum și care e folosul religios-moral pentru creștinii bisericii noastre.

Dar' totuși voiu a-l arăta eu în cele următoare :

Cel mai de preț timp din anul liturgic este vremea sf. pasesimi, sau postul mare. Aceasta ni-o dovedește chiar și cartea Triodul, care deși cuprinde în sine numai 10 săptămâni, totuși este ea cea mai bogată dintre toate cărțile rituale. Meditând asupra cuprinsului cântărilor trebuie să

admitem, că toate ne îndeamnă pe noi la pocăință. În timpul pasesenilor s'a lucrat mântuirea neamului omenesc prin învățăturile și în urmă prin patimile și chiar moartea Mântuitorului. Deci e lucru firesc, ca sf. păresimi, să aibă și un timp de pregătire, în care creștinii să aibe ocaziune a medita într'adins asupra vieții de un an, că într-uu cât au viețuit cu prihană, aducându-și aminte să plângă pentru păcatele lor, îndreptându-și vieța după prescripțiile bisericii. Și acest timp bine primit l'a ales biserica în Duminecile pregătitoare ale postului mare: Dumineca fiului rătăcit, a lăsatului de carne și a lăsatului de brânză. Caracterul acestor Dumineci este al aducerii aminte de păcate, al pocăinței și întoarcerii noastre. În pilda de întoarcere a fiului rătăcit la părintele său, nu vedem alta decât aducerea aminte a noastră de Tatăl nostru la care trebuie să ne întoarcem cu rupere de inimă pentru păcate. Evangelia Duminecii lăsatului de carne, despre judecata din urmă ne pune în icoană vie soarta celor ce nu se pocăiesc. Dumineca brânzei, a cărei evanghelie vorbește despre felul cum să fie postul creștinului, ne arată apriat, că postul este prima condiție de întoarcere și mândrie a omului, este prima condiție de întoarcere și mântuire a omului, este un mijloc, care favorizează pocăința creștinului. Asemenea și Apostolul acestei Dumineci ne îndeamnă la întoarcere, căci fără de rost ar rămâne cuvintele Apostolului Pavel către Romani: »Mai aproape este mântuire acum, decât când am crezut« (XIII. 12).

De aceste inspirații fiind conduși și Părinții întocmiri de tipic, au ales cele 3 Dumineci, cari premerg postului mare, pentru a se cânta întrînsele psalmul sau cântarea de jale a Evreilor. Precum aceia întorși în țeara lor și-au adus aminte de tirăniile chaldeo-babilonenilor și de ale Edomiților. cari ca niște diavoli i-au robit și ispitit în chipuri diferite pentru a păcătui contra lui Iehova, tot astfel datorința sfântă au creștinii, nostri luând în 3 Dumineci de-a rândul de model pe poporul Evreu din cântarea »La riul Vavilonului,« care se prescrie să se cânte cu glas umilit și rar, a-și aduce aminte de diavolul, care ca și cel mai mare tiran al creștinului caută ispitindu-l să-i robească sufletul. Precum Evreii din pățania lor proprie s'au învățat și au cerut mai bine blăstem de la Dumnezeu, ca mâna să uite atingerea coardelor, ear' limba să se prindă de ceriul gurii, tot astfel creștinii nostri, cari mai ales cu mâinile și cu gura fac cele mai multe păcate, să se înțeleptească din pățaniile Evreilor, decât din ale lor proprii. Și astfel dispuși spre întoarcere să persevereze în cele 40 de zile ale postului, alungând de la sine toate ispitele diavolului după exemplul Mântuitorului.

Pentru-ca psalmul acesta de mare preț să nu rămână fără folos pentru creștini, păstorii sufletesti trebuie să-l explice poporului în una din Duminecile în cari se cântă. Eată fraților preoți, material minunat pentru o predică de pocăință.

Cu aceste cred a mă fi achitat de sarcina ce am luat-o asupra-mi, și doresc, ca această chestiune resolută să nu fie ultima, ci prima, căreia să urmeze și altele din sfera ritualului și a tipicului, contribuind și eu după putință la luminările noastre.

Înainte fraților preoți, căci numai dela predică și observarea strictă a rinduielilor bisericesti atârnă întărirea bisericii noastre.

Arad, 5/18 Martie 1903.

Ioan Nicorescu.

Predică,

pentru a V-a Duminecă din Păresimi.

»Eară a ședea d'a dreapta mea și d'a stânga mea nu am eu a vă da roauă, ci celor ce s'au gătit.«

(Marcu, c. 10, v. 40).

Iubiți Ascultători!

În măsura în care timpul cel greu al patimilor Domnului Cristos se apropie, în acea măsură El, Învățătorul, pregătește pe discipolii săi pentru înfricoșata priveliste. Nu-i lasă espuși surprinderii, căci: »eată« — zice Mântuitorul în sf. Evanghelie de azi — »ne suim în Ierusalim și Fiul omenesc se va da archiereilor și cărturarilor și-l vor judeca spre moarte și-l vor da păgânilor, și-l vor batjocori pe El și-l vor bate pe Dl, și-l vor scuipi și-l vor omori și a treia zi va învia.« (Marcu c. 10 v. 33—35).

Toceai așa, iubiților, st. maică biserică, corabia care ne duce către liman, ne pregătește pe noi creștinii, în decursul postului, pentru sərbătoarea patimilor și a învierii Domnului Cristos. Căci încă până nu am pus piciorul în pragul postului, ni-s'a vestit apropierea noastră de zile mari, ni-s'a atras privirea la datorințele, ce le avem către suflet, ca fără preget să le împlinim.

În pericoapele evangheliei dinainte de post văzutam mândria condamnabilă a fariseului și plăcuta smerenie a vameșului, propuse cu anumit scop, ca de una să ne ferim și alta să îmbrățișăm, văzutam cum un fiu rătăcit și desfrânat pentru adevărata sa pocăință află iertare la milostivul său părinte. Auzit-am în Dumineca lăsatului de brânză cum trebuie să postim, curățându-ne de păcate și îndemnându-ne spre fapte bune, ca să ne mântuim. Ear' la mijlocul postului, încins-am coapsele noastre cu arma cea de biruință a crucii Domnului, luând tărie întru învingerea patimilor din cuvintele mântuitoare: »Cel-ee vrea să vină după mine să se lapede de sine și să-și ia crucea sa și să vină după mine.« (Marcu c. 8 v. 34).

Și noi, iubitorilor, cu bunăvoință și abnegațiune am urmat chemării Domnului, am suportat greutatea postului până azi, precum scris este, că: »Cel-ee va răbda

până în sfârșit, acela se va mântui." (Mat. c. 24 v. 13). Dar' mă tem, totuși, nu cumva să fie slăbit în unii tăria răbdării, să nu sucumbe în lupta începută în contra patimilor și a păcatelor, fără să ajungă la învingere. De aceea vă indemn, fraților, să luați un nou impuls spre înaintare cu perseverență din pericoapa sf. Evanghelii de azi, anume din răspunsul dat de Mântuitorul învățăcelilor săi Iacob și Ioan, când aceștia cerură dela învățătorul lor un lucru mare și anume: să-i pună pe unul d'a dreapta și pe altul d'a stânga sa, întru mărirea sa. Și ce a zis Iisus? „*A ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu am eu a vă da voaue, ci celor ce s'au gătit.*”

Asadară ați auzit, că mărire dă Mântuitorul Cristos numai celor ce s'a gătit. Voiți și voi, iubitorilor, această mărire? — Atunci nu sunteți împedecați a o dobândi, dacă vă pregătiți spre aceea. Ear' eu cu plăcere folosesc azi ocasiunea de a-vă ajuta cu învățătura, ca și voi să vă puteți număra între cei-ce s'au gătit.

Învățătorule bun! voim ca ce vom cere să ne faci noaue: fă-mă părtaș pe mine de puterea cuvântului Tău celui prea înalt, ca pentru legea Ta și azi bine să vestesc; ear' pe ascultătorii mei părtași îi fă de ascultarea plăcuților Tăi, cari se pregătesc pentru împărăția Ta!

Ascultați fraților!

* * *

Terminase Iisus vorbirea sa despre cele ce avea să-i-se întempe Lui, când se vor sui în Ierusalim, unde îl vor omori, dar' a treia zi va învia. Și o binevenită ocasiune li-se păru aceasta celor 2 învățăceli, lui Ioan și Iacob, fii lui Zevedei, de a-și satisface o dorință. Cugetau ei anume, că împărăția lui Cristos după înviere va fi ca o împărăție de pe pământ, unde onoruri și măriri se impart celor mai de aproape, precum oamenii s'au îndatinat a da rudeniilor, prietenilor și favoriților. De aceea ziceau ei acum lui Iisus: Învățătorule! vom ca ce vom cere să ne faci noaue. Eară Iisus a zis lor: Ce veți să fac voaue? Și au zis învățăcelii: Dă-ne noaue să ședem unul d'a dreapta Ta și altul d'a stânga întru mărirea Ta! Atunci Iisus le-a zis lor: Nu știți ce cereți. Putea-veți bea paharul, care voui bea eu și cu botezul cu care eu mă voiui boteza? Ear' ei au zis lui, putem. Și a zis Iisus: Paharul cu adevărat, care îl voui bea eu îl veți bea și cu botezul cu care eu mă voiui boteza vă veți boteza. Ear' a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu am eu a vă da voaue, ci celor ce s'au gătit.

Mă opresc la aceste cuvinte, iubitorilor, ca să asemănăm cuprinsul lor. Precum ați auzit, aici este vorba de o cerere și un răspuns. Cei doi Apostoli nu cer nici mai mult nici mai puțin decât întâietate în mărire, naîntea celorlalți Apostoli, în împărăția lui Cristos. Și care fu răspunsul? Ceea-ce cer nū se poate da lor, ci celor ce s'au gătit, a zis Mântuitorul.

Oare cine nu va înțelege cu mintea sa sănătoasă, că aici este vorba de o poftă lumească, este vorba de patima lăcomiei. Pofța de mărire îi scoate pe cei doi Apostoli din starea normală, îi face să pretindă dela Învățătorul pe nedrept un lucru, pentru care ei nu s'au ostenit, ca să-l ajungă; de aceea li-se răspunde că ei spre aceasta nu s'a gătit.

Dar; mi-se pare că ați voi a mă întreba: cum oare, dacă nici Apostolii nu pot să se învrednicească de mărire în împărăția lui Cristos, atunci cine mai poate spera la mântuire? Da, iubitorilor, așa întrebare odinioară și Apostolii pe Domnul Cristos, ear el le-a răspuns, că ceea-ce e cu neputință la oameni, cu putință este la Dumnezeu. Ear' cererea de care vorbim,

vedeți că este prea timpurie. Căci deși Apostoli ai lui Cristos au fost Iacob și Ioan, par' erau oameni, si ca atari; încă nu trecuseră prin proba cea de foc pentru a-și dovedi tăria credinții și a-și arăta vrednicia, pentru dobândirea celui mai mare bine închipuit. La aceasta numai mai târziu li-s'au dat lor ocasiune. Ori doară nu și Iuda din Iscariot era unul dintre Apostoli? Au nu putea și el să ceară dela Cristos aceea, ce Iacob și Ioan a cerut? Dar' mai târziu a venit timpul, când fiecare s'a afirmat de aceea ce este vrednic. Și știți vrednicia lui Iuda? El a fost învățăcelul, care a vândut și a dat morții pe Învățătorul. Și de aceea, vedeți, răspunsul Domnului Cristos nu putu fi altul decât acela că: nu știți ce cereți și că aceea se dă numai celor ce s'au gătit.

Dar' la cererea lui Iacob și Ioan ce au făcut ceilalți învățăceli? Ei s'au mâniat. Ear' Iisus voind ai-i liniști le zice: Știți că celor ce li-se pare că împărătesc neamurile e stăpănesc pe ele și mai marii lor le domnesc pe ele. Ear' între voi va fi așa; ci care ar vrea să fie mai mare între voi să fie voaue slugă; că și fiul omeneș n'a venit ca să-l slujească lui, ci ca să slujească el și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți. (Marcu c. 10 v. 42—45). Eată în aceste cuvinte lămurește pe deplin Mântuitorul și răspunsul dat mai sus lui Iacob și Ioan. În lume anume, treptele căpeteniilor și ale dirigătorilor duhovnicești nu sunt oprite, fiind ele întocmite și așezate și după ordinea dumnezeiască și firească și căpetenii trebuie să existe în toate societățile omenești, cari împreună viețuiesc. Dar' ce vedem, că oprește Cristos aici? Oprește trufia, iubirea de cinste și mărire peste măsură, sau cu alte cuvinte combate egoismul, această patimă direct opusă dragostei evanghelice.

Toate patimile sunt rele, iubitorilor. Egoismul însă este o patimă dintre cele mai rele, căci din răspunsul Mântuitorului, dat apostolilor Iacob și Ioan se vede, că prin egoism nu poate ajunge omul la mărirea cea de apoi.

Vedem deci, că apostolii în adevăr făcură o greșală prin cererea lor; știm însă despre ei, cât de perfect au reparat-o mai târziu; ce dovezi elatante au dat ei despre iubirea adevărată față de D-zeu și de aproapele; cum și-au incununat ei viața pământească nu cu onoare și cu mărire deșartă, cari sunt demne de oamenii păcătoși: ci cu torturi și moarte silnică pentru evangelia lui Cristos. Deci ei — putem zice — au urmat învățaturii Domnului din st. Evanghelie de azi, ei s'au gătit cu fapte vrednice ale perfecteii umilințe pentru împărăția lui Cristos.

Aflu însă, iubitorilor, că nouă mai ales aceia, cari de multe ori cerem ce nu merităm și facem ce nu se cuvine; prin urmare pe noi să căutăm a ne cunoaște azi ca să ne îndreptăm. Și mai înainte de ce am examina purtarea noastră, voiesc să ne cunoaștem mai de aproape cu această patimă să cunoaștem în ce stă egoismul și ce urmări are el?

Omul, care se iubește pe sine peste măsură, sau își închipuie despre sine prea mult se numește egoist. Iubirea de sine este un bold firesc, plantat în om dela natură, care este menit spre conservare proprie, prin ce omul, din iubire către sine se ferește de rău și se silește spre perfecțiune, apropiindu-se de Dumnezeu, idealul a tot ce numim adevărat, bun, drept, frumos și nobil. Dar toate manifestările omului au să se întempe între marginile înțelepciunii. Ori-ce lucrare omenească ar întrece aceste margini, anume: când mintea nu predomină sentimentul, atunci și cea mai nobilă acțiune trece în patimă. Mintea este regina cor-

pului și de aceasta trebuie să asculte inima, care este sediul tuturor dorințelor, și în rîndul al treilea voința este factorul chemat să execute ordinele rațiunii sau minții, să ducă în sfîrșit ori-ce lucrare, dar nu în mod egoistic, cu separarea noastră de societate, căreia trebuie să-i servim spre folos: ci toate lucrările individuale să promoveze binele propriu și al de-apropae-lui, și amîndouă împreună să servească spre mărirea lui Dumnezeu. Legea firii a sădit armonie în mersul lumii. Armonie există în natură, armonie în organism armonie între facultățile sufletului, și ori unde această armonie e alterată, înceată existența.

Această lege a pus-o Dumnezeu în firea omului când l-a zidit, căci scris este, că: „*păgânii cari n'au lege, din fire fac ale legii*”; ear Cristos întărește numai legea firii, când poruncește: „*să iubești pe Domnul Dumnezeuul tîu din toată inima ta, din tot sufletul tîu și din tot cugetul tîu și pe de-apropaele tîu ca pe tine însu-ți*” și adaugă că „*în aceasta se cuprinde legea și prorocîi*”. (Mat. c. 25 v. 37—40).

Egoistul însă se sumește. El se iubește numai pe sine, ear pe de-apropaele sîu îl urește și prin urmare voia lui Dumnezeu nu împlinește. Când omul de patima egoismului este stăpînit, atunci inconștient se pune în rîndul animalului la care deosebim un egoism destul de pronunțat. „*Omenimea, în întregimea sa — zice savantul Renan — se arată ca o adunătură de ființe josnice egoiste și superioare animalului numai prin aceea, că egoismul lor este mai conștient. Dar' în mijlocul acestei vulgarități uniforme, câteva coloane se înalță spre cer și mărturisesc o menire mai nobilă.*”

Așadară egoistul lucră diametral opus cu legea lui Dumnezeu. Și cum nu am afirma așa, când nenumărate exemple dela începutul lumii până azi ne sunt mărturie despre aceasta. Și tocmai pentru-că egoismul însămnă călcarea legii, ceea-ce cu alte cuvinte se numește păcat, Dumnezeu îl pedepsește fără cruțare.

Să ne aducem aminte, iubitorilor, despre rîscoala ingerilor dela începutul lumii, în contra lui Dumnezeu. Oare care a fost motorul nesupunerii lor decât numai egoismul, căci iubirea de sine peste măsură i-a sumețit și au voit să fie mai mari decât Dumnezeu creatorul lor; dar au fost greu pedepsiți „*ținîndu-i sub judecata zilei celei mari a legăturilor celor vecinice sub negură.*” (Iacob c. 1 v. 6.)

Adam și Eva din egoism s'au sumețit, voind să fie ca și Dumnezeu, pentru-ce au mâncat din pom, și sêvîrșind păcatul cel mare și-au primit și pedeapsa meritată.

Egoismul cras al eghiptenilor i-au făcut de au desconsiderat dreptatea dictată de Dumnezeu și mintea sănătoasă și stăpîniți de poftele sensuale ale inimii lor, robiră în veacuri pe israeliteni și nu mai voiau a-i elibera de sub jugul lor; dar pentru aceea Dumnezeu îi pedepsi, că își aflară moartea în valurile mării roșie.

Egoiști au fost, iubitorilor, toți fariseii și vameșii pe timpul Domnului Cristos, cari țineau că averea și mărirea lumească este un monopol exclusiv al lor, ear ceialalți oameni erau despoiați de ei fără milă. Eată din aceștia nu a vorbit iubirea și mila de frate, ci iubirea de sine sau egoismul.

Egoismul face pe om nesubordinat. El nu cunoaște pe Dumnezeu, nu se închină dreptului firii. „*Moise, Moise, coboară în grabă de aci*” — a zis Domnul prorocului — „*căci a călcat legea poporul, pe care l'ai scos din Eghipte*” (Exod. c. 32 v. 7.) Ear cărturarii și fariseii ovrești, conduși de cel mai brutal egoism, ca să-și asigure și lărgiască căile pentru în-

destulirea patimilor, ce întrecură toate marginile firești nu se sfîesc a însena și întrebuița cele mai condamnabile curse și apucături în contra lui Cristos ca să-l peardă.

Dar nenumărate sunt exemplele triste ale egoismului în istoria omenimei. Și pentru nedreptatea și rîutatea lor, să nu cugetați, iubitorilor, că dreapta rîsplătire alui Dumnezeu îi va încungiura. Eată ce zice înțeleptul Solomon: „*Pentru-că au urît înțelepciunea, n'au primit frica Domnului, n'au voit să între în sfaturile mele, au batjocorit muștrările mele: de aceea mînînce roadele căii lor și să se sature de a lor necurăție, pentru cei-ce nevinovați i-au nedreptățit, se vor ucide*”. (Prov. c. 1. v. 29—32.)

Nebune, i-se zice bogatului egoist din st. Evangelie, care își desmerda sufletul cu cuvintele: acum suflete mînîncă, bea veselește-te; nebune, îi sună glasul: eată în această noapte vor lua sufletul tîu dela tine, dar' cele ce ai adunat cui vor fi?

Bogatul nemilostiv, ați auzit cum după moarte în munca iadului se sêlășuește. Și pentru-ce? Pentru-că numai pe sine s'a iubit, ear' pentru un sêrac și plin de suferințe ca Lazar nu a avut milă și compătîmire, ca să-l ajute.

Și periculoasă este pentru suflet patima egoismului. O putem asemîna cu buba cea rea, care cu cât se negliă, cu atât prinde rîdăcini tot mai adînci în corp și devenind necurabilă distruge întreg organismul și cauzează moartea. Căci patima lăcomiei, care este fiica egoismului se estinde pe toate ramurile de existență. Unul este lacom după averi altul lăcomește după măriri, — și nici unul nici altul nu alege în mijloace și căi pe care să umble, fie acelea drepte ori strîmbe, căi oneste sau rușinoase numai să-și ajungă scopul.

Cel-ce vrea mărire nu cruță pe deapropaele sîu, care cu vrednicia sa i-s'ar încrucîșa în cale, ci prin apucături și planuri meschine, prin mijloace ertate și neiertate de lege și de morală voiește a se înalța pe sine, dar' cu prețul strivirii deapropaelui.

Cum este lacomul după măriri așa și cel după avere. În sine dorința de a ajunge la avere nici unde nu este oprită; dar' este oprit a se sumeți omul cu ea. Cel-ce are avere, o are ca mijloc de a face bine; ear' dacă dorința aceasta a trecut în patimă, atunci omul nu o mai folosește spre scop de binefacere, ci ca mijloc de mândrie și sumeție. Sf. Pavel a scris învățăcelului sîu Timotei: „*Cei bogăți în veacul de acum poruncește-le să nu se înalțe cu gîndul nici să nu nădăjduiască spre bogăția cea nestătătoare.*” (I. Tim. c. 6. v. 17). „*De ești bogat*” — zice Sf. Ioan Crisostom — „*gîndește că propriu nu acela este bogat, care are mult, ci acela care dă mult. Așa făcea Avraam. El nu și-a zidit palat pompos, și totuși ingerii veniau la el în gazdă, pentru-că ei se uitau nu la strălucirea locuinții, ci la fapta cea bună a sufletului.*” Eată așa face cel-ce nu e lacom și egoist.

Lăcomia după averi și măriri schimbă cu totul firea omului. Și pe cel bun îl face rău. Alecsandru cel mare nainte de ce a învins Asia și a supus pe Dariu a fost omul cel mai bun; ear' după ce și-a ajuns toate dorințele s'a predat trufiei și nemărginitei risipe și nici onoarea împărătească neîndestulindu-l s'a dat a-se indumnezei, făcîndu-se din om feară și adevărat tiran, care-și ucidea la masă ofițerii și pe amicii sei cei mai buni. Știm din S. Scriptură, că egoismul a aruncat pe Daniil în groapa leilor; egoismul a aruncat pe Sf. Ioan Botezătorul în prinsoare. Istoria omenimei ni e martoră că egoismul

a despoiat pe împărați de tronuri și pe mulți frați de averi.

De aceea, fraților creștini, bine este, ca toate puterile noastre și materiale și sufletești să fie folosite cu înțelepciune și cu scop de-a face bine. Să arătăm că pe toate căile și în toate faptele noastre suntem conduși numai de iubirea evanghelică, să nu facem nimic spre mărirea noastră, ci toate spre binele obșteșc și spre mărirea lui Dumnezeu.

Istoria, magistra vieții noastre, ne știe spune și astfel de exemple, că anume, fost-au în lume oameni, cari nu din egoism, ci din adevărată dragoste către Dumnezeu și deaproapele au sērversit fapte mari.

Sf. Scriptură ne spune, că Iudita, o femeie israilteană, din iubire adevărată către lege și neamul seu a mers în tabera păgânilor asirieni și omorînd pe beliducele lor Olofern, scăpă țara sa de rușine și umilire.

Altă muere deseversită în credință cu numele Estera, cu post și smerenie și cu espunerea sa în primejdie de viață mântui pe cele 12 seminții ale lui Israil de perire.

Ervina franceșilor, fecioara Ionna d'Arc, din iubire către de aproapele, către neamul său, care se afla în cel mai mare pericol, în vrastă numai de 16 ani, se pune în fruntea armatei franceșe, la începutul veacului al XV-lea și învinge armele engleșe, eliberând orașul Orleans și țara sa de cutropirea inamicului. Iubirea deaproapele o făcu pe ea martiră, fiind prinsă de engleși și arsă de vie pe rug la an 1430. Ear numele ei a rămas nemuritor în Istoria omenimei.

Și să vedeți, iubitorilor, că au fost și oameni de aceia, cari s'au lăsat de urgisitul egoism, de lăcomia după averi și sau întors la Dumnezeu făcând pocăință și deaproapele bine. Un astfel de om era și vameșul Zahei, care și împărți averea sa seracilor, având în binefaceri speranța mântuirii. Și ce-i zice Cristos lui? Eată, acum se făcu mântuire casei acesteia. Da, eată, așa zic și eu, că mântuire pot dobândi toți egoiștii, cari s'ar întoarce la pocăință, ca Zahei spre a face bine. Căci câți sfinți și cuvioși a avut Dumnezeu, toți numai prin iubire adevărată s'au preamărit. Viața lor nu a fost prihănită cu lăcomie și cu ogoism.

Sf. Augustin a zis că: invidia este fiul sumeției și deci nainte de toate sumeția trebuie desrădăcinată și plantată umilința, căci: „ucizând părintele va muri și fiul.” Ear' eu zic, că egoismul este mama lăcomiei; deci egoismul trebuie desrădăcinat, ca în locul iubirei deșarte și peste măsură a ființii noastre proprie, să punem iubirea deaproapele, pentru că iubirea adevărată și imprumutată aduce fericirea pe pământ. Bunătatea dragostei creștinești încă nime sub cer nu a descris-o mai frumos decât Sf. Apostol Pavel unde zice: „Dragostea îndelung rabdă, se milostivește, dragostea nu pizmuește, nu se înalță, nu se trufește, nu defaimă, nu caută ale sale nu se mânie, nu gândește răul, toate le sufere, toate le crede, la toate nădejde are, toate le rabdă.” (I. Cor. c. 13. v. 4—7.)

Dar să vedem acum purtarea noastră, iubitorilor, căci dacă Dl Cristos, în Sf. evangetie de azi ne învață să nu fim lacomi și egoiști cu atât mai ales, că ne aflăm în post, ne trudem în pocăință, pentru ertarea păcatelor, apoi să și luăm folosul învățaturii. Dacă nu suntem egoiști, să ne veselim duhovnicește în speranța mântuirii; eară dacă în adevăr și noi lăcomim după averi și mării și ne sumețim cu vătămarea datorințelor către Dumnezeu și deaproapele, — acum e timpul să ne îndreptăm.

Eu inse nu mai aflu lipsă să pomenesc aci și despre lăcomia și egoismul multora dintre noi, căci

din cele auzite până acum și voi îi puteți cunoaște, și înși-vă ve cunoașteți dacă sunteți stăpâniți de această slăbiciune. Recriminări și imputări facă-și fiecare îns, că de aceea ne aflăm în sf. post, ca să combatem răul și să ne vindecăm de boala păcatului. Și dacă pentru nesațul după avere ori mărire. ori alte plăceri lumești, răpiți sunteți de ura către de aproapele vostru, sau poruncile lui Dumnezeu nu le impliniți: ca creștini adevărați, când ve gătiți pentru împărțirea cu Cristos în sf. taină, veți mărturisi, toate acestea, și așa făcând pocăință adevărată, veți lua și ertare. Căci, să imi credeți, iubitorilor, că aceasta este calea d'a vă pregăti pentru împărțirea lui Cristos. Și de nu veți face așa, cum cugetați să ve gătiți? Deci vedeți, că zilele cele mari ale patimilor Domnului se apropie. Apropiati-vă de ele cu frica lui Dzeu, cu credință și cu dragoste, ca să nu fiți numărați între ceice nu s'au gătit.

* * *

Lumina lui Cristos luminează tuturor! Acestea sunt sublimetele cuvinte cu crri sf. biserică, tăria noastră, ne întimpină în timpul postului.

Lumina lui Cristos este lumina sufletului nostru. Cuvintele evangheliei Dlui sunt pentru noi tot atâtea raze de lumină. Aceste raze ne-au strălucit noauē în ziua de azi, și ne-au luminat calea pe care să umblăm, ca să nu orbecăm, ci siguri să ajungem la sfērșitul postului. Dacă până acum ne-a luminat Cristos, să știm cum trebuie să postim, azi am mai învățat să ne ferim de egoism și lăcomie, care este contrarul dragostei creștinești. De aceea vă și sfătuesc, să urmați cuvântului evanghelic, care zice că: celee vrea să fie de cinste între voi să fie tuturor slugă, precum și Cristos a venit să slugască noauē și să-și dea sufletul rescumpărare pentru mulți.

Dacă razele soarelui firesc transpiră caldura fizică, care încălzește corpurile, atunci razele evangheliei Domnului transpiră căldura dragostei, care încălzește sufletul; dar care suflet? Care le primește și nu se ascunde de ele. Căci atunci de ce să mai fie soare dacă nu avem lipsă ge căldură? De ce să mai fie ființe când nu le trebuie lumină?

Noi, inse, iubitorilor, nu vom dori aceasta, ci neconținut să ne rugăm: „Cristoase, lumina cea adevărată, care te-ai îmbrăcat în fire omenească, ca să luminezi și sfințești pe tot omul, ce vine în lume, răvarsă peste noi lumina feții tale! Amin.

Bărăteaz, în luna Martie 1903.

Nicolae Crișmariu,
paroch.

CRONICA.

* Pentru fondul de ajutorare al elevilor dela Seminarul diecesan rom. gr. or. din Arad s'au adunat următoarele sume:

Colecta Nr. 462 dela oficiul parochial din Șumugiu — prin colectantul Teodor Simoc, preot 30 fil. De tot 30 fil.

Colecta Nr. 70 dela oficiul protopopese din Buteni — prin colectantul Ioan Georgia, protopresbiter: Din venitul curat al concertului ținut de către teologi la 3/16 Novembre 1902 în Buteni 10 cor.; Ioan Georgia, protopresbiter 5 cor. De tot 15 cor.

Colecta Nr. 531 dela oficiul parochial din Ateaș — prin colectantul Mihaiu Hașăș, preot: Mihaiu Hașăș, paroch 1 cor.; Ch. Teodor Panti, epitrop 1 cor. 20 fil.; Mihaiu Baicanu, epitrop 40 fil.; d-șoara Etelca Hașăș 10 fil.; d-șoara Irina Hașăș 10 fil.; Ioan Cociobeiu, econom 10 fil.; Catița Hașăș 10 fil. De tot 3 cor.

Colecta Nr. 575 dela oficiul parochial din Criștior — prin colectantul Andreiu Popa, preot: Andreiu Popa, paroch 4 cor.; Teodor Sacota, notar 2 cor.; M. Suci, adj. not. 40 fil.; Fried Ignác 1 cor.; Fried Iakab 40 fil.; Nicolae Bogdan 4 cor.; Mihai Ciura, inv. 2 cor.; Nicolau Chiș, inv. 2 cor.; Ana Mladin născ. Bogdan 3 cor.; Comuna bisericească rom. gr.-or. din Criștior 5 cor. De tot 23 cor. 80 fil.

Colecta Nr. 30 dela oficiul parochial din Otlaca — prin colectantul George Turicu, preot: Comuna bisericească rom. gr. or. din Otlaca 5 cor.; George Turicu, preot 2 cor.; Romul Mladin, preot 2 cor.; Iustin Iancu, preot 2 cor. De tot 11 cor.

Colecta Nr. 168 dela oficiul parochial din Conop — prin colectantul Ioan Petrilla, preot: Ioan Petrilla, preot 1 cor.; Victoria Bacișiu, inv. pensionată 40 fil.; Petru Murza 20 fil.; Dimitrie Ursulescu 20 fil.; Grigoriu Caba, inv. 1 cor.; Glück Nándor, neguțător 1 cor.; Petru Bălan, econom 20 fil. De tot 4 cor.

Colecta Nr. 166 dela oficiul parochial din Căpruța — prin colectantul Ioan Crișan, preot: Ioan Crișan, preot 4 cor.; Grigorie Farcașiu, inv. 50 fil.; Terezia Mateș 40 fil.; Vasilie Măteș 40 fil.; Sofron Abrudan 10 fil.; Teodor Cosma, comerciant 1 cor.; Nicolae Suci 50 fil. De tot 7 cor. 20 fil.

Colecta Nr. 59 dela oficiul parochial din termata — prin colectantul Ioan Moga, preot: Ioan Moga, preot 1 cor.; Todor Badorlea 10 fil.; Mitru Hanciuța 10 fil.; Ioan Suci, econom 20 fil.; Todor Suci 10 fil. Supratrimiteri 25 fil. De tot 1 cor. 75 fil.

Colecta Nr. 522 dela oficiul parochial din Telecuș — prin colectantul Vasiliu Chirila, preot: Ardelean Lazar 20 fil.; Indrieș Ioan, a Găvrilii 20 fil.; George Baci 50 fil.; Filip Irimie 0 fil.; Simeon Daușca 20 fil.; Teodor Chirila, jude 40 fil.; Ioan Indrieș, a Costani 20 fil.; Teodor Cipoș 50 fil.; Teodor Indrieș 40 fil.; Petru Baci, a Crăciunii 20 fil.; Dimitriu Baci 20 fil.; Vasilie Indrieș 10 fil.; Flor. Indrieș 10 fil.; Baci Coste 20 fil.; Ianc Gligor 10 fil.; Indrieș Miculă 30 fil.; Nicolae Malița, învățător 1 cor.; Teodor Meza 20 fil.; Todor Flore 20 fil.; Vasiliu Baci 20 fil.; Baci Mitru 20 fil.; Chirila Miculă 10 fil.; Chirila Miculă, a Filipi 20 fil.; Vasiliu Chirila, preot 1 cor. De tot 7 cor. 10 fil.

Colecta Nr. 481 dela oficiul parochial din Borșa — prin colectantul Vasiliu Chirila, preot: Vasiliu Chirila, jude comunal 40 fil.; Ioan Malița, epitrop 40 fil.; Comuna bisericească rom. gr. or. din Borșa 2 cor.; Negruț Nicolau, epitrop 40 fil.; Negruțiu Georgiu 20 fil.; Meșter Mihai 20 fil.; Marian Eva 20 fil.; Gavril Malița 20 fil.; Negruț Mitru 20 fil.; Meșter Mitru 40 fil.; Chirila Mitru 40 fil.; Negruțiu Vasiliu 40 fil.; Negruțiu Petru 20 fil.; Negruțiu Gligor 40 fil.; Vesa Ioan 40 fil.; Ursu Vasiliu 20 fil. De tot 6 cor. 60 fil.

Colecta Nr. 210 dela oficiul parochial din Lalașint — prin colectantul Ioan Hadan, preot: Ioan Hadan, paroch 1 cor.; Toma Micurescu, epitrop 10 fil.; Teodor Rachitan, epitrop 10 fil.; Biserica română gr. or. din Lalașint 50 fil.; Antonie Băltan, epitrop 0 fil.; Stefan Mihailoviciu, învățător 20 fil. De tot 2 cor.

Colecta Nr. 116 dela oficiul parochial din Aciuța — prin colectantul Nicolau Hărduț, preot: Nicolau Hărduțiu, paroch 3 cor.; Marina Sirca, preoteasă 1 cor.; Nicolau Hărduț, pedagog 1 cor.; Maria Herbeiu 40 fil.; George Tripa 40 fil.; Irina Buglea 60 fil.; Ana Morar 40 fil.; Petru Serb din Talaciu 40 pl.; Nicolau Serb din Aciuța 20 fil.; Ioan Cosma 40 fil.; Pavel Luca 40 fil.; Curaj Stefan, faur 40 fil.; George Herbeiu 40 fil.; George Serb 40 fil.; George Hagea 40 fil.; Iosif Cosma 40 fil.; George Bălcu 40 fil.; Pavel Budea din Budești 40 fil.; Pavel Cosma 40 fil.; Nico-

lau Cosma 40 fil.; George Caba din Talaciu 40 fil.; Nicolae Balcu 40 fil.; Nicolae Hărduț, econom 40 fil.; Reveca Herbeiu 40 fil.; Petru Budea 40 fil.; Petru Budea (Nr. 20) 40 fil.; Jurca Budea 40 fil., Jurca Caba 40 fil.; Iosana Budea 40 fil.; Gligor Buda 40 fil.; Pavel Herbeiu 40 fil.; Anișca Serb 40 fil.; Gruia Mărghea 40 fil.; Jurca Herbeiu 40 pl.; Ioan Cosma 40 fil.; Iosana Bălcu 40 fil.; Amos Cosma 40 fil.; Traian Buda 40 fil.; Ioan Buda 40 fil.; Flóre Morariu 40 fil.; Petru Budea 20 fil.; Aureliu Tripeiu 40 fil.; Arsenie Cosma 40 fil.; George Ghergariu 40 fil.; Petru Tripa 40 fil.; Ioan Grozavu 40 fil. De tot 1 cor. 80 fil.

A incurs pe aceste 12 colecte suma de 103 cor. 55 fil.

Suma intrată până aci 1415 „ 05 „

La olaltă 1518 cor. 60 fil.

Concurse.

Cu provocare la conculul Ven. Consistor Orădan dela 30 Decemvrie 1902 Nr. 853 B. pentru indeplinirea definitivă a parochiei vacante de cl. III-a **Dușești** protopopiatul Beiușului se escrie concurs cu termin de alegere pe ziua de „**Bunavestire**“ **25 Martie st. v. a. c.** pe lângă următoarea dotațiune: a) Casa parochială cu 2 chilii și grădină, b) 16 holde pământ parochial, arător și fânaț; c) dela toată casa câte una măsură de cucuruz și una zi de lucru; d) stolele dela toate funcțiunile obveninde, — ear dela Inaltul Guvern intregirea satorită pentru aceasta parochie 216 cor. 62 fileri.

Doritorii ce vor reflecta la aceasta parochie au a-și trimite recursurile ajustate conform regulamentului pentru parochii la oficiul protopresb. în Răbăgani (Robogány), până inclusive la **23 Martie a. c.** și a se presenta în cutare Duminecă ori sârbătoare în biserica din Dușești spre a-și arăta desteritatea în cele rituale.

Din ședința comitetului parochial din Dușești ținută la 23 Februarie, (8 Martie) 1903.

Ioan Corbuțiu,
preot adm.

Valerie Chiș,
notar.

Comitetul parochial.

În coțelegere cu mine **ELIE MOGA**, protopresb. Beiușului.

3—3

Licitațiuni minuende.

Pentru acoperirea cu tinichea (pleh) a bisericeii, pentru vâpsirea turnului, și pentru aurirea crucilor de pe turnul și altarul bisericeii, se escrie concurs cu prețul de esclamare 1549 cor. 50 fil.

Termenul licitațiunei e fixat pe 16/29 Martie a. c. la 10 ore dimineața.

Măestrii doritori de a întreprinde aceste lucrări se avisează a fi provăzuți cu vadiul de 10%.

Topolovețul-mare, în 2 Martie 1903.

Comitetul parochial.

—□—

2—3

Pe basa inaltei dispozițiuni a Veneratului Consistor gr. or. rom. din Arad de sub Nr. 5866/1902 se publică licitațiune minuendă pentru renovarea sfintei bisericeii și acoperirea turnului cu tinichea galvanisată (galvanisirtes Zinkblech) din comuna **Pesac tractul B.-Comloș** cu preț de esclamare 2756 cor.

Preliminarul de spese, precum și condițiunile se pot vedea la oficiul parochial.

Licitațiunea se va ținea Duminecă la **23 Martie** (5 Aprilie) a. c. în **Pesac** la două ore d. a. în școală ear licitanții au a depune 10% vadiu nainte de licitare.

Andreiu Fizeșianu
paroch.

Andrei Mih. Bogdan,
preș. com. par.